

Verhetetlenek csapata

Épített örökségünk témakör

1. Feladat

Fénykép rólunk, kedvenc helyünkön

Szunyogh László napórája, minden irányból nézve különleges képet mutat. A műben benne van múltunk és jelenünk. Itt egyrészt gondolok a napóra mondandójára, mely kifejezi a millenium gondolatiságát, másrészt a mi kis csapatunk múltjára, hiszen első osztályosok voltunk, amikor 2001. május 20-án felavatták a Napórát. Évről-évre rendszeresen kijövünk a tóhoz, gyönyörködünk a természetben. Alsó tagozatos kisdíakként, imádtunk idesétálni a suliból, alig vártuk, hogy etethessük a vadkacsákat, bújócskázzunk a szigeten, felmásszunk a mászókékre. Sokan járunk a tó köré hirdetett futóversenyekre is. Felsőtagozatos korunk óta mást jelent számunkra a sziget a napórával. Jó ide kijönni, elmesélni egymásnak titkainkat.

Egy-egy tavaszi és őszi rajzórán, eljövünk Enikő nénivel, hogy megörökítsük rajzainkon a természet változását. Ahogy a természet, mi is évszokról évszakra változunk. Elsősökből kamaszokká váltunk, és mindössze egy tanévünk maradt, hogy együtt dugjuk össze a fejünket a napóra alatt. A napóra férfialak fejének árnyéka, nyáron a kőlapokra, télen az oszlopokra, ősszel és tavasszal pedig az őket összekötő egyenesre vetve árnyékát mutatataja az időt. A Nap mozgása, az idő múlását mutatja számunkra. A Napóra egy maradandó emlék városunknak, és biztosak vagyunk abban, hogy az itt eltöltött perceinket is örök emlékként zárjuk szívünkbe. A Verhetetlenek.

